

Echilibru-n piruetă

Lorena Craia

Nu mă tem de ceea ce sunt
Între cer și vechiul pământ,
Între liniște și zbuciumare,
Între zâmbet și-adâncă-ntristare.

Nu mă tem de ceea ce este
Între viață și-o simplă poveste,
Între ochii deschiși ori închiși,
Între cei amintiți ori neziși.

Nu mă tem de ceea ce-a fost,
Pietate ori gând fără rost,
Folosință ori caz inutil,
Afirmare ori demnul exil.

Nu mă tem nici de ceea ce-ar fi
Pentru încă o noapte și-o zi
Către care, de mâină cu mine,
Tot ce am și ce sunt, iată, vine!

Nu mă tem de firescul sfârșit
Al iubirilor ce au pățimit,
Nu mă tem de-ntrebări și răspuns,
Chiar de-n mine, subit, m-am ascuns.

Nu mă tem, nu mă tem, nu mă tem,
Chiar de-ar fi rugăciuni ori blestem!
Nu mă tem de războaie ori pace,
Nici de cel care urlă ori tace.

Nu mă tem nici de proști ori deștepți,
Nici de cei care-s strâmbi ori prea drepți,
Nu mă tem nici de foc ori furtună,
Nu mă tem de-adevăr ori minciună.

Nu mă tem de iluzii ori fapte,
Nici de vise ori praguri de noapte;
Între toate mă-ncumet să fiu
Omul drept, omul sincer și viu.

Nu mă tem nici de timpul ce-mparte
Câte-o oră-ntre viață și moarte,
Dar mă tem că-ntr-o zi voi afla

Cum ar fi să mă tem de ceva.

21 septembrie - 09 noiembrie 2016, Constanța
(replică poeziei „Frică de frică” - Christian W. Schenk)